

CSALÁDI KÖR LÁSZLÓ ANNA ÉS TÓTH PÉTER KIÁLLÍTÁSA SZEGEDEN

László Anna grafikusművésznék és fiának, Tóth Péter képzőművésznék a CSALÁDI KÖR című kiállítása megnyitóját Vizsolyi Livia fagottművész zenéje foglalta keretbe 2009. augusztus 28-án, Szegeden, a DÉMÁSZ Zrt. Klauzál téri székházának impozáns aulájában.

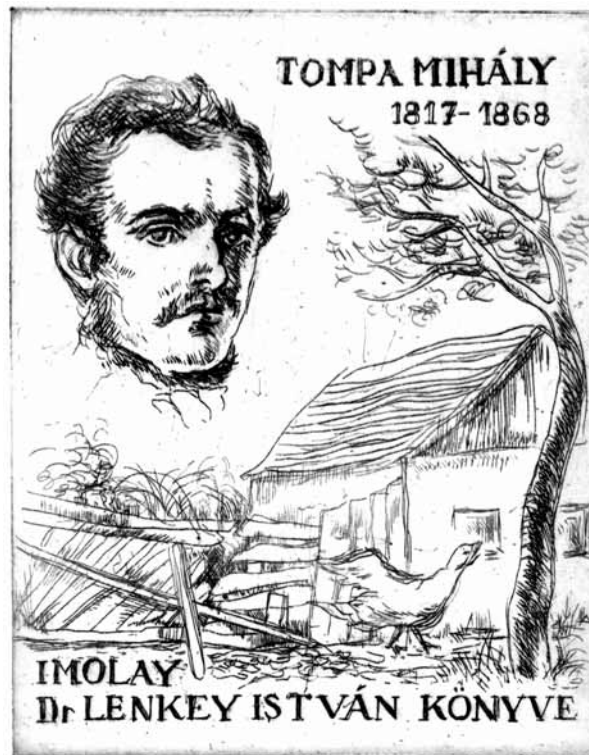
László Anna rézkarca, C3, 70×97

A művészcsalád harmadik tagja, Tóth Zoltán tanár mutatta be a kiállító művészeket, a közreműködő Vizsolyi Livia művészt és Tandi Lajost, a Szeged folyóirat főszerkesztőjét.

Tandi Lajos igazi alkotótársaknak mutatta be a kiállító művészeket; az édesanyát és a művészi pályán őt követő fiát. Méltatta László Annának, kortársunknak eddigi sikeres művészi munkásságát. Fia pedig – véleménye szerint – nagy reményekre jogosító jövő előtt áll. Most az a régi vágya teljesülhet, hogy érzékelje, értékelje és talán választ is kapjon régóta izgató kérdésére: miért és hogyan jön át a szülők világa, tehetsége és példája? A tudás, az akarat, a törekvés hogyan jut érvényre...? A válasz megválaszolhatatlanul nehéz. Az itt kiállító mindkét művész – tanúsítják az itt látható művek – segíti a másikat a számukra meghatározó élményeket adó természet szeretetének képi megformálásában. Ebből pedig olyan élmények és művek keletkeznek, amelyeket grafikában, akvarellben és zománcképekben megörökítve, ilyen kiemelkedő szintű műveket tárnak elének ezen a kiállításukon. Ez a közös gondolkodás és egymás művészi erősítése immár több mint egymás mellettség; ez valódi alkotói kör és alkotótársi kapcsolat – mondta Tandi Lajos.

László Anna művészetét, bravúros rajztudását sokan ismerjük és csodáljuk (Orchideák, Kérészek, Gyökerek, Dunántúl). Lírai alkatából eredően ez a fölülnyes szakmai tudás teszi lehetővé számára, hogy a rajzlapon újrateremtse az általa érzékelt világot, és a néző már általa látva-teremtve csodálkozzon rá, fedezze fel a bennünket körülvevő világ ezernyi szépségét. Ezt a szellemiséget érezzük meggyőzőnek mindem munkájában.

A tűzzománc ősi műfaj. László Anna művészi szintű alkalmazója a nagy szakmai tudást és biztonságot kívánó technikának. Neki sikerült az általa teremtett művekben is új minőséget teremtenie (Törés, Tiszavirágok, Páva, Fehér akt).

László Anna rézkarca, C3, Op. 91, 98×77

Tóth Péter logikája által fegyvelmezve, biztos kézzel irányítja tollát a papíron. Az egymás mellett futó vonalak szoros párhuzamossága és mégis fügaként burjánzó, csavarodó, megszűnő és egymásból induló gazdagsága nyugoz le bennünket. Világlátása fundamentuma a természet ezernyi csodája (Kik vagyunk..., Szárny, Ősmadár, Rovar, Enyészet). A természet, a táj ezernyi szépségét bravúros akvarelljein is csodálhatjuk és fedezhetjük fel újra (A fák árnyékában, A határban, Napraforgók, Arborétumban, Erdő).

Tandi Lajos méltatásában ismételtelen kiemelte Tóth Péter fegyvelmezettségét és tudatosságát a műalkotások létrehozásában. Ezért nem véletlenül írta katalógusa címlapjára: „Semmi sem fontosabb, mint hogy az embernek az érthetlennel állandó kapcsolata legyen.”

Vizsolyi Livia előadásában Telemann: a-moll fagott szólójának hangjai átfogták a kiállítás nyújtotta hangulatot és betöltötték az aula légterét. A zene, a grafikák, az akvarellek és a tűzzománcok keltette emelkedett hangulat egységbe foglalta a sokáig emlékezetessé váló megnyitó keltette élményeinket.

Zenei József

Németh Nándor tusrajza,
P1, Op. 242 (1964) 59×35